Erwin Rommel (Púštna líška) (1891-1944) :)

Najlepší nemecký poľný veliteľ Druhej svetovej vojny.

inak:

Poľný maršal Erwin „Púštna líška“ Rommel patril k najvýraznejším osobnostiam armády Tretej ríše, a to aj napriek tomu, že bol vždy ochotný porušiť rozkaz, ktorý považoval za nesprávny. Tento vynikajúci tankový veliteľ a majster bleskových ťažení bol však nakoniec po neúspechu Operácie Valkýra donútený spáchať samovraždu.

Vychádzajúca hviezda nemeckej armády

Erwin Rommel sa narodil 15. novembra 1891 v Heidenheime v učiteľskej rodine. Už od detstva sníval o kariére pilota, no jeho otec rozhodol, že sa stane buď učiteľom, alebo vojakom. Rommel sa rozhodol pre vojenskú dráhu a vstúpil do armády ako pechotný dôstojník. Jeho prvé bojové nasadenie prišlo počas Prvej svetovej vojny. Počas nej sa stal jedným z najslávnejších mladých nemeckých dôstojníkov a nositeľom Železného kríža I. triedy. Svojich vojakov vždy viedol osobne do útoku, prejavoval obrovskú osobnú odvahu a nebál sa používať nekonvenčné metódy. Po vojne sa dostal do výrazne zredukovanej armády Weimarskej republiky a bol povýšený na kapitána. V roku 1928 sa Rommelovi a jeho manželke Marii[1] narodil syn Manfred. V tridsiatych rokoch potom napísal knihu *Útok pechoty*, ktorá sa stala bestsellerom a predalo sa z nej 400 000 výtlačkov.

Erwin Rommel okolo roku 1917

Jedným z čitateľov tejto knihy bol aj Adolf Hitler, ktorého veľmi zaujala. Rommel sa s Hitlerom stretol po jeho nástupe k moci a osobnosť vodcu naňho silno zapôsobila. Ochotne sa teda dal do služieb nového režimu, hoci

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

bol skôr apolitický a nikdy nevstúpil do NSDAP ani sa nezaujímal o jej ideológiu. Ako veliteľ Hitlerovho vojenského sprievodu sa s ním zúčastnil obsadenia Rakúska, Sudet i Prahy. Po začiatku Druhej svetovej vojny požiadal o velenie tankovej divízie[2], čo mu bolo vďaka jeho kontaktom s Hitlerom a ďalšími nacistami schválené. Ako generálmajor prevzal velenie 7. tankovej divízie v západnom Nemecku.

Divízia duchov

Aj napriek nulovým skúsenostiam s tankovým bojom sa invázia do Francúzska v roku 1940 stala miestom, kde sa z Rommela stala živá legenda nemeckej armády. Majstrovsky tu využil taktiku bleskovej vojny a jeho divízia bola takmer vždy v čele nemeckého postupu. Niekoľkokrát vedome ignoroval rozkazy nadriadených, keďže ich považoval za zbytočne obmedzujúce. Jeho tanky sa takmer neustále pohybovali hlboko v tyle nepriateľa a podnikali nečakané útoky na nič netušiacich nepriateľov, čo im vynieslo prezývku „Divízia duchov“. Rommel bol neustále prítomný v teréne medzi vojakmi[3] a napríklad pri prechode rieky Mázy neváhal pomáhať stavať most pod paľbou belgických vojakov. Počas celej operácie fotil zábery fotoaparátom Leica, ktorý mu daroval Joseph Goebbels. Za zásluhy pri dobytí Francúzska mu bol udelený Rytierky kríž.

Adolf Hitler a Erwin Rommel (po jeho ľavici) v okupovanom Poľsku v septembri 1939

Púštna líška

Svoje najväčšie vojenské úspechy však Rommel dosiahol až v ďalekej Afrike. Talianske jednotky tu od začiatku vojny podliehali silnejším Britom, a preto Hitler vo februári 1941 rozhodol o vyslaní nemeckého expedičného zboru s názvom Deutsches Afrikakorps (DAK). Jeho vrchným veliteľom bol vymenovaný práve Rommel, ktorý dostal od generálneho štábu rozkaz zastaviť ústup Talianov a stabilizovať frontu. Rommel však opäť ignoroval rozkazy a už v marci, len šesť týždňov po príchode do Líbye, spustil s pomerne slabými jednotkami nečakanú ofenzívu, ktorá zmietla britské sily a zastavila sa až na západných hraniciach Egypta. Tu sa postup zastavil pre logistické problémy a nutnosť dobyť opevnený prístav Tobruk[4]. Tento prekvapivý útok mu vyniesol prezývku „Púštna líška“. V októbri toho roku dostal Rommel rozkaz zastreliť zajatých Britov. Rozkaz spálil a neskôr si vyslúžil rešpekt nepriateľov tým, že ako jeden z mála nemeckých veliteľov takmer vždy dodržiaval Ženevské konvencie.

Po neúspešnom obliehaní Tobruku bol donútený ustúpiť, ale už v januári 1942 opäť zaútočil a prudkým útokom dobyl Tobruk a postúpil až k El Alamejnu, kde boli unavení Nemci zastavení britskou obranou. Po tejto ofenzíve bol povýšený na poľného maršala a stal sa jedným z najmladších nositeľov najvyššej hodnosti v nemeckej armáde. V tej dobe sa ale aj napriek jeho veliteľským schopnostiam začala prejavovať materiálna a logistická prevaha Spojencov. Významnú úlohu v konečnej porážke Nemcov v Afrike zohral ostrov Malta, z ktorého mohlo Britské letectvo efektívne narúšať zásobovanie Afriky. Nový britský veliteľ Bernard Montgomery dokázal využiť slabiny nemeckých síl a porazil Rommelove jednotky v rozhodujúcej druhej bitke pri El Alamejne. Po tejto porážke a vylodení Američanov v severnej Afrike[5] Rommel márne žiadal Hitlera o evakuáciu zúboženej armády. Jeho žiadosť bola zamietnutá a Rommel bol prevelený do severného Talianska.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

Erwin Rommel počas vojny v severnej Afrike

Operácia Valkýra a Rommelova smrť

Po krátkom pobyte v Taliansku bol Rommel v novembri 1943 poverený dozorom nad výstavbou Atlantického valu. Na rozhodujúci Deň D sa však v Normandii nenachádzal, pretože nemecká meteorologická služba dva dni predtým tvrdila, že invázia nie je možná, a Rommel sa preto vybral na krátku dovolenku do Nemecka. Keď potom po úspešnej invázii Spojencov dorazil späť do Francúzska, mohol už len konštatovať, že porážka Nemecka je nevyhnutná, čo sa pokúsil 29. júna 1944 vysvetliť Hitlerovi. Ten ho však vykázal z miestnosti. Vtedy sa Rommel presvedčil, že Hitlera treba odstrániť v mene záchrany Nemecka, a zaplietol sa do sprisahania, Operácie[6] Valkýra. Cieľom sprisahancov bolo zavraždiť Hitlera, prevziať moc a kapitulovať.

Sám Rommel bol však 17. júla ťažko zranený, keď jeho auto zasiahla paľba z kanadskej stíhačky. V čase, keď Hitler ako zázrakom prežil bombu Clause von Stauffenberga, sa Rommel nachádzal v nemocnici. Gestapo však počas vyšetrovania objavilo jeho spojitosť so sprisahancami. Jeho obrovská popularita ho síce zachránila pred okamžitou popravou, no pomste neunikol. Dňa 14. októbra 1944 ho v jeho dome, kde sa zotavoval, navštívili generáli Burgdorf a Maisel a predložili mu ultimátum: buď bude degradovaný, súdený a verejne obesený, pričom jeho rodina skončí vo väzení, alebo spácha samovraždu, bude mu usporiadaný štátny pohreb a verejnosti sa oznámi, že zomrel na následky zranení. Poľný maršal Erwin Rommel sa krátko rozlúčil s rodinou a počas jazdy autom prehltol kapsulu s kyanidom. Tak zomrel jeden z najlepších, no i najambicióznejších generálov nacistického režimu. Muž, ktorého pre jeho schopnosti a česť rešpektovali aj jeho nepriatelia.

Pohreb Erwina Rommela prebehol so štátnym poctami, čo však vtedy bohužiaľ znamenalo vlajku s hákovým krížom a davy zdraviace zdvihnutou pravicou

[1] Vzali sa počas Prvej svetovej vojny.

[2] Hoci dovtedy velil iba pechote.

[3] Uprednostňoval velenie z poľa.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

[4] Ktorý bránili aj mnohí Čechoslováci.

[5] Operácia Torch.

[6] Či plánu.

- https://militaryrange.sk/spravodaj/erwin-rommel-najlepsi-nemecky-polny-velitel-druhej-svetovej-vojny
- https://cs.wikipedia.org/wiki/Erwin_Rommel
- https://cs.wikipedia.org/wiki/Druh%C3%A1_sv%C4%9Btov%C3%A1_v%C3%A1lka_v_Africe
- https://warfarehistorynetwork.com/article/why-erwin-rommels-7th-panzer-division-became-known-as-ghost-division/
- https://www.reflex.cz/clanek/historie/95527/operace-valkyra-jak-probihal-nejvaznejsi-pokus-o-atentat-na-hitlera-a-jak-se--udce-nasledne-mstil.html
- https://en.m.wikipedia.org/wiki/El_Alamein
- https://cs.wikipedia.org/wiki/Druh%C3%A1_sv%C4%9Btov%C3%A1_v%C3%A1lka
- https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Infanterie_Greift_an_Book_Cover.jpg

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania